

A felvidéki magyarokról

Mottó: T. G. Masaryk a csehszlovák állam megalapítójának véleménye: „Ha beleegyeztünk a népszavazással kialakított állambatárba, Csehszlovákia nem jöhetett volna létre”.

1918-19-ben a cseh légiók kezdeti harcok után már csak besétáltak Ungvárig és az Uzsoki szorosig (1919. január 20).

Kárpátalját már a kanadai ruszin emigráció egyes vezetőivel, de a hazai ruszinok megkérdezése nélkül történt fiktív cseh-ruszin megállapodás alapján, a versaillesi békekonferencián csatolták Csehszlovákiához, elsősorban azért, hogy Máramarosszigetnél a cseh hadsereg a románnal összefutva, abroncsként vegye körül és tartsa kordában a védhetlenné vált Magyarországot.

Ilyen hosszúra, 1300 km-re nyúló „hurka-szerű” Csehszlovák államalakulatot csakis a határmenti átlós magyar vasúti fővonalakkal lehetett összefogni. A természetes alakú kárpát-medencei vasúthálózatot az új államalakulatok csakis a közlekedés-földrajzot megerősítő módszerrel tudták átformálni. Alapelvük volt, hogy az átlós vasúti fővonalak ne az „ellenséges” Magyarországnál maradjanak, hanem a győztesek katonai felvonulási lehetőségeit segítsék elő. E vasúti fővonalak mentén 2 milliót kitevő tömbben élő, elcsatolt magyarokra nehezedett elsősorban az elnyomás, hiszen még a vasbeton erődrendszer kiépítése Pozsonytól Beregszászig, Nagyváradon át Szabadkától Dél-Baranyáig és a Dráva mentén tartott. Ennek terület-kiszajátítása és mezőgazdasági megművelése is külön teherként nyomta a kisebbségi sorsba taszított magyarokat.

Miért félték annyira a kisantant győztes országok az ellenállásra képtelen Csonka-Magyarországtól? Nekik együttvéve félmillió, nehéz fegyverzetű hadseregeik voltak, mi meg a békediktátum miatt csak 35 ezer fős, könnyű fegyverzetű zsoldos sereget tarthattunk... Nevetéses félelem volt, mert 1938-ban a franciák hibájából a Német Birodalom előnyomásakor szinte kártyavárként omlott össze a kisantant... Csehszlovákia a rossz nemzetiségi politikája miatt omlott össze, amikor a szudétanémetek bekebelezésével nem is a német egyesülés volt a lényeg, hanem a határ menti, a Szudéta-föld menti hatalmas cseh erődrendszer puskaövé nélkül került német kézbe, s utána a cseh gyerekek a német

hadsereg kezébe, hogy a franciákat ezzel győzzék le. A szlovákok pedig azért árulták el a Köztársaságot, mert Prága nem hajtotta végre a pittsburghi egyezményben megígért társállami rendszert. A magyarok voltak a legkevésbé okai a csehszlovák állam szétverésének, mégis 1945-ben minket is főbűnösnek tekintettek. A szlovákok a német hadsereggel együtt indították el 1939. szeptember 1-én a háborút. A náciizmust az ún. 1944-es őszi felkeléssel „lemosták” magukról. 1945-től több volt a szlovák partizánigazolvánnyal rendelkező szlovák náci, mint amennyien egyáltalán részt vettek a felkelésben. Sokan egy-egy demizson alkoholtól vásárolták meg ezt a mentesítő igazolványt a Léva melletti Siklós hegyen három hónapig állomásozó Malinovszkij marsalltól. Ezt nevezték el annakidején „demizsonos” partizán igazolványnak.

A szlovák felkelés egyik célja volt, hogy a magyarokat egy-egy csomaggal napok alatt kiűzzék. A terv az volt, hogy a partizán felkelés győzelme esetén a magyarokat kiűzik túl a Dunán...

Mivel ez a hadművelet nem sikerült (a szovjet front délről észak felé mozgott), jött az állampolgárság megvonása, a vagyyonelkobzás, a zaklatás, az iskolai oktatás szüneteltetése, tízezrek csehországi rabszolgamunkára deportálása, majd a lakosságcsere, jómódú magyar gazdák kicserélése szegényebb magyarországi szlovákokkal. A jómódú magyarországi szlovákok nem hagyták el a birtokaikat. Az 1948 februári prágai kommunista puccsal történt hatalomátvétel után némi nemzetiségi enyhülés következett be, mert az elvtársi szolidaritás a szintén kommunistává vált Magyarországgal „testvéri” együttműködést kívánt meg, de jött a kommunista vagyyonelkobzás, az államosítás,

a kolhozrendszer, s a magyar nemzetiségű iskolákban a pedagógushiány miatt magyar iparosok és párttitkárok „neveltek” azokat a magyar gyerekeket, akiket szüleik ennyi szenvedés elviselése ellenére még mertek magyar iskolába beíratni. Kárpátalja már 1944. november 26-án csatlakozott „népgyűlés” keretében a „testvéri” szovjet Ukrajnához... Így a szlovák tartomány területén a sok népmozgás után maradt az 1910-es népszámlálás szerint számba vett 800 ezer magyarból még 600 ezer. Azóta is ezrek száma a burkolt és az önkéntes asszimiláció miatt egyre fogy, s a 10 évvel ezelőtti 560 ezer létszám a 2011. januári népszámláláskor nagy megdöbbenésünkre újabb csökkenést fog mutatni.

Ficóék mostani, „a kettős állampolgárság” elleni durva támadásai nem is a budapesti kezdeményezést támadják igazán, hanem igyekeznek a magyar anyanyelvű állampolgárokat megfélemlíteni, hogy a januári népszámláláskor minél többen tagadják meg magyarságukat. Ez az EU felé kimutatható népesedési, nemzetiségi statisztika miatt fontos! Ugyanis, minél kevesebben vallják magukat félelemből, megtorlástól tartva, vagy megalkuvás, illetve vegyes házasságaik miatt magyarnak, annál kisebb anyagi támogatás és szervezet, iskolák fenntartása terhelné a szlovák ál-

Trianon emlékmű Nagykanizsán

lamot. A szlovák filozófia: „Ha már 1944-45-ben nem sikerült minden magyartól megszabadulni, akkor az asszimiláció még jobb, mert egyúttal az 5 milliós szlovák nemzetet az asszimilálódott magyarok fogják a beolvadásukkal gyarapítani”. És mindezt abban az Európában teheti meg a dühöngő nacionalizmus, amelynek alapelve állítólag a kisebbségek támogatása, a „tolerancia”, a „testvéri együttműködés”. Ez az EU igaz arca, vagy talán csak az impotenciája???

S ha Prága és társai (Bucuresti, Beograd) mindenáron a területszerzéssel háborús jutalomként szét akarták szakítani a Magyar Királyságot, akkor miért nem fogadták el Wilson USA elnök tervét, a népek örendelkezési jogát?

Ez csak ránk, magyarokra nem volt érvényes, de minden más népre? Hol voltál

Amerika? Miért vonult vissza az Európát felforgató Wilson a győzelem bankárhitelezője, hiszen a hitelező ne hagyja vagyonát az adósokra, ez kereskedelmi alapelv, mert az adós nem dirigálhat... Az USA elintézte ezzel Európát és a Világot is, íme a második katasztrófa!

A Magyar Királyság (a társállam Horvátországgal együtt, mert ott is élnek magyarok!) 325 000 km²-én a magyar anyanyelvű relatív többséget képező magyarok aránya 48 %-os volt, akkor miért nem eszerint alakították ki a bosszúra éhes szomszédaink a kisebbik 156 000 km² nagyságú Magyarországot? Ebben az esetben Pozsony, Léva, Kassa, Ungvár, Beregszász, Nagyvárad, Székelyföld, Arad, Temesvár, Zenta, Szabadka, Zombor és a Dráva folyó határvonala megfelelt volna a magyar „minimumnak”, de

ami a legfontosabb, hogy nem kellett volna ellenünk oly nagy állami költségvetéssel hadseregeiket fenntartani, sőt együttműködés, gazdasági előnyök származhattak volna a Duna-medencei népek között. Ha minden magyar a magyar állam határain belül élhetett volna, akkor valószínűleg békesség uralkodott volna. De így sose lesz békesség, mert a megrabolt, kifosztott állam sose bocsát meg a kifosztóinak, azok pedig minden manővert alkalmazni fognak, hogy a zsákmányt idővel megemészthessék. Ez ugyan megfekszi a gyomrukat, és ezért van nekik is trianoni, de negatív szindrómájuk! Nem lett volna jobb a békés, igazságos osztozkodás, és az együttműködés???

Hábel György

gyémántdiplomás erdőmérnök
Jáky-díjas közlekedési mérnök

Haranglábat avattak Pákozdon

A magyarság összetartozásának hirdetésére Pákozdon haranglábat állítottak. Az ünnepség szervezésében és lebonyolításában oroszlánrészt vállalt *dr. S. Nagy László* erdőmérnök és felesége. Trianonra ökomenikus ima keretében emlékezett *Páli Balázs* rk. plébános, Pákozdon, *Zalcer György* rk. káplán, Felvidék, *Ipolyság*, *Jenei Károly* ref. lelkész, *Kárpátalja*, *Visk*, *Rüsz Domokos* unit. lelkész, Erdély, *Székelyudvarhely*, *Utcai Róbert* atya Csantavér, Délvidék, *Kardos Péter* ref. lelkész, Pákozdon. Köszöntőt mondott *Takács János* polgármester, ünnepi beszédet *Jókai Anna*, Kossuth-díjas író (képünkön). A haranglábat *Csibi László* fafaragó mester, a harangot *Gombos Lajos* harangöntő mester, a működtető óraművet *Kovács Jenő* órásmester készítette.

A Trianon emlékdalok összeállításához segítséget nyújtott *Horváth Mária* festőművész (poszter), valamint a nagykanizsai fotóval *Tibanyi Gyula*; az archív fotók beszerzésével és a bükk бүтү fotójával *Tóth Aladár*.